

veterinària

Reportatge: L'assemblea general ordinària del COVIB acorda ampliar 20.000 euros la partida per iniciar també la digitalització del procés de registre del RIACIB i llevar el paper

Actualitat: Unes 400 persones han passat pel cicle de conferències 'La ciutat i els cans', celebrat a Palma al llarg de mig any amb cloenda per part de l'escriptora Carme Riera

Ramaderia: Uns apunts del Pla Estratègic pel Manteniment del Sector Ramader i la Viabilitat Econòmica i Sostenible de les Explotacions Ramaderes de les Illes Balears

El col·lectiu veterinari es mobilitza contra el RD 666/2023 i el sistema de prescripció Presvet

UN NEGOCIO PROTEGIDO ES UN NEGOCIO SIN PREOCUPACIONES

A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

Confianza

S PORQUE
somos
sanitarios

**Seguro Multirriesgo
de clínicas veterinarias**

Todas las coberturas del más completo **seguro multirriesgo** y además:

Asistencia al establecimiento

Garantía de reparación de daños a través de profesionales y prestación de servicios, (ambulancias, personal de seguridad, etc)

Servicio Manitas para clínicas

Pequeñas reparaciones, mantenimiento y tareas especializadas por profesional especializado.

Servicio Manitas tecnológico

Protección contra riesgos ataques, copias de seguridad, ayuda técnica, antivirus y recuperación de datos.

900 82 20 82 / 971 71 49 82

www.amaseguros.com

A.M.A. PALMA DE MALLORCA
Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

La Mutua de los Profesionales Sanitarios.

4 Opinió: Veterinaris de bandera. A Carme Lladó

5 Seguretat alimentària: Informe de 2023 de l'EFSa amb els resultats de la vigilància dels residus de medicaments veterinaris a animals de producció

6 Actualitat: Homenatge al Manescal Sua a Artà · Congrés Veterinari d'Eivissa

7 DG Ramaderia: Un Pla Estratègic pel Manteniment del Sector Ramader i la Viabilitat Econòmica i Sostenible de les Explotacions Ramaderes de les Illes Balears (2024-2028), del tot esperat

8 Perfil col·legial: Thaïs Ribera Townsend

10 Portada: La veterinària espanyola esclata contra el RD 666/2023 pel qual es regula la distribució, prescripció, dispensació i ús de medicaments veterinaris i el sistema Presvet

18 Actualitat: Jornada formativa de tinença responsable a Palma

19 Actualitat: Celebrada l'assemblea general ordinària del COVIB

20 Actualitat: Clou el cicle de conferències 'La ciutat i els cans'

22 Els nostres centres: VetSóller

24 Formació: Cursos variats

26 Cas clínic: Col·lapse de tràquea congènita. Presentat per MEMVET

27 Col·legi · Art al COVIB

Un gran pacto por la sanidad veterinaria

La entrada en vigor de la obligación de comunicación de prescripciones de antibióticos a la plataforma Presvet del Ministerio de Agricultura por parte de los veterinarios clínicos de pequeños animales ha supuesto un auténtico terremoto para la profesión veterinaria, esencialmente porque ha visualizado de forma descarnada la problemática real del medicamento veterinario y las dificultades de los facultativos para poder realizar su actividad clínica de forma plena y sin cortapisas. Aunque la reacción generada puede calificarse de 'histórica', y a pesar de una tímida promesa de revisión de determinados aspectos por parte de los responsables políticos, el problema esencial no parece haber sido puesto sobre la mesa.

Es evidente que la sociedad actual no es la misma que la de 1990, año en el que se aprobó la primera Ley del Medicamento y, a partir de la cual, se han ido desarrollando posteriormente las normas específicas relativas al medicamento veterinario. El actual RD 666/2023 es el heredero directo de éstas, una vez tamizado y adaptado al Reglamento Europeo 2019/6, eso sí, interpretado de forma bastante restrictiva y poco realista. Pero hay que volver a insistir: la sociedad es distinta a la de 1990, tanto en su relación con los animales, de especies distintas a las preponderantes en aquel momento, con un reconocimiento social y legal específico y unos derechos asociados, como por el rol adquirido en ella por los profesionales veterinarios, dedicados a garantizar los más altos estándares de calidad asistencial, éticos y profesionales, y conseguir el mejor estado de salud y bienestar posible para sus pacientes.

Y todo ello ahora está en peligro porque el nuevo marco normativo sobre el medicamento veterinario, principal herramienta de trabajo del colectivo, nos obliga a trabajar en un régimen de excepcionalidad, asumiendo responsabilidades crecientes y con la constante incertidumbre de si nuestras actuaciones se ajustan a la normativa vigente. Por todo ello, es imprescindible avanzar hacia un gran pacto por la sanidad veterinaria: un modelo realista, eficiente y consensuado entre todos los agentes implicados.

No hay que olvidar que nuestra profesión está firmemente comprometida con la lucha contra las resistencias a los antibióticos, una de las principales amenazas para la salud global en los próximos años y, por ello, defendemos que la normativa debe centrarse en ese objetivo común, pero que lo haga sin imponer requisitos desproporcionados que dificulten nuestro trabajo diario, amplíen injustamente nuestras responsabilidades y comprometan nuestra capacidad para ofrecer una atención sanitaria completa, segura y eficaz a los animales y, con ello, a toda la sociedad.

veterinària 104

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Jesús Martínez. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom). **Consell editorial:** Lluís Riera, Jorge Cañellas, Manuel Ruiz, Tomeu Martí i Iván Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina. **Maquetació:** G. Domenici. **Publicitat:** COVIB (Av. Comte de Sallent, 2, Principal A i B - Tel: 971 71 30 44/49). **Impressió:** Imprenta Mediterráneo. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comité de Redacción recuerda a los colaboradores de la revista que pueden utilizar tanto el catalán como el castellano en la elaboración de sus artículos. Veterinària no es responsable ni se identifica con las opiniones que los colaboradores expresen a través de los trabajos publicados. Reservados todos los derechos. Prohibida la reproducción total o parcial de cualquier información gráfica o escrita por cualquier medio sin el consentimiento escrito del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Veterinaris de bandera

Els darrers anys hem assistit a la jubilació de veterinaris il·lustres de les clíniques de Palma. La darrera ha estat na Carme Lladó, que després de prop de 50 anys de feina, va tancar les portes de la seva clínica als 70 anys, envoltada dels seus clients i columnes de capses de bombons.

Na Carme ha estat una autèntica màquina de fer feina. Va començar treballant d'infermera a una clínica a El Terreno quan encara no havia acabat els estudis (a aquella època podien fer una part a distància). Després d'uns anys, va obrir el seu consultori a Santa Catalina. Amb pocs aparells però moltíssim sentit clínic i encara més sentit comú, paciència i bon saber, va conquerir una bona clientela, molt nombrosa i súper fidel, perquè de na Carme, *t'en pots fiar*.

No els hi falta raó a tots els que els hi he sentit dir aquesta frase. Crida molt l'atenció com qualcú que ha fet feina tota la vida amb la sola ajuda d'una assistenta ha estat capaç de progressar tant a la seva professió. Mai he vist un cas de na Carme amb una aproximació diagnòstica errònia.

Els que han tingut l'oportunitat de formar-se a grans estructures han avançat molt ràpidament a força d'ingerir dosis diàries de coneixement, ben *rovegat* i sense *grums*, però res d'això hauria estat possible sense la seva generació, que té el gran mèrit d'haver donat passes de forma casi autodidàctica, estudiant dels llibres, assistint a congressos, quedant amb altres companys per debatre sobre temes, passant els apunts a net i sobretot, molta feina, pràctica i ganes. Aquell cas que no els hi va anar bé i van descobrir la raó tot sols, aquell altre que es van decidir a operar per primer pic sense haver-ho vist antes i tots aquells que van diagnosticar i tractar sense gaire més ajuda que una palpació abdominal, un *fònendo* i un termòmetre... Aquestes passes són les que han quedat *gravades a fòc* al cap d'aquests veterinaris *sènior* que durant la seva carrera només van aprendre el que era la ràbia i el moquillo i que els ha permès desenvolupar aquest sentit clínic cada pic més substituït per paperassa, proves i demés parafernàlia.

Avui en dia ja casi no ens coneixem entre nosaltres perquè els laboratoris pràcticament han suprimit les conferències que ens permetien trobar-nos i, el més greu de tot, les formacions d'AVEPA estan en perill d'extinció per falta d'assistència. Ja no hi ha joves! Serà que aprenen a força de mirar conferències online o que han fet un curs de 8000 euros i ja ho han après tot? Supòs que simplement tenen altres motivacions a més de la seva feina.

A aquest nou món de la veterinària, tant monetitzat, on tots consideram que guanyem massa poc per la feinada que feim, on les clíniques han de facturar cada pic més per sobreviure, on els grups financers estan suprimint els veterinaris empresaris (vertaders motors de les clíniques), on les farmacèutiques i les empreses col·laboradores ens volen vendre més i més recursos, amb l'amenaça crònica de les assegurances (qui se'n fia d'elles?) i, per si fos poc, amb una administració que cada pic ens ho posa més difícil, estam oblidant l'essència de la nostra professió: **el companyerisme entre veterinaris**, enveja de tots els altres gremis i la humanitat, tant amb els nostres pacients com amb els nostres clients. De tothom es pot aprendre qualche cosa bona. Jo, de na Carme, me qued entre moltes altres qualitats, amb aquestes dues darreres.

Moltes gràcies, Carme!

Un company.

BUFETE ANTONIO FONT

Abogados
Economistas
Graduados sociales
Asesoría Laboral y Tributaria

PROFESIONALIDAD,
EXPERIENCIA
Y COMPROMISO.

Colaborador del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears

www.bufeteantoniofont.com | La Rambla, 17. 07003 Palma

La EFSA publica el informe 2023 con los resultados de la vigilancia de los residuos de medicamentos veterinarios en animales de producción y sus productos

La presencia de sustancias farmacológicamente activas en los alimentos puede suponer un riesgo para la salud pública. Así, la legislación de la UE fija límites máximos (LMR,s) en los alimentos de origen animal, para los residuos de sustancias presentes en los medicamentos veterinarios, y establece planes para su control a lo largo de toda la cadena alimentaria. Estos LMR,s se recogen en el Reglamento (UE) 37/2010.

El informe de la Agencia Europea de Seguridad Alimentaria (EFSA) resume los datos de seguimiento recogidos en 2023 sobre la presencia de residuos de medicamentos veterinarios y determinadas sustancias en animales vivos y productos animales.

En él se incluyen una variedad de grupos de sustancias, incluidas hormonas, antibacterianos, contaminantes ambientales, sustancias prohibidas y otros medicamentos veterinarios, y comprende los datos comunicados por los Estados miembros, Islandia y Noruega, correspondientes a 548.194 muestras.

Este informe va acompañado de un panel interactivo para la visualización de datos y es el primero que presenta una división revisada de las muestras en tres planes:

- Plan nacional de control para la producción en los Estados miembros: 284.850 muestras, con 0,15% de incumplimiento.
- Plan nacional de vigilancia aleatoria: 13.709 muestras, con 0,29% de incumplimiento.
- Plan nacional de control para importaciones de terceros países: 5.162 muestras, con 0,23% de incumplimiento.

Adicionalmente se notificaron 8.741 muestras como seguimiento de resultados no conformes, y otras 235.732 muestras

>>> El informe ayuda a los gestores de riesgos a evaluar la eficacia de los planes de control para limitar estas sustancias en la cadena alimentaria en la UE y a determinar medidas de seguimiento para reducir aún más el incumplimiento en los próximos años.

fueron recogidas en el marco de programas nacionales de varios Estados miembros.

El informe ayuda a los gestores de riesgos a evaluar la eficacia de los planes de control para limitar estas sustancias en la cadena alimentaria en la UE y a determinar medidas de seguimiento para reducir aún más el incumplimiento en los próximos años.

Refleja la tendencia observada estos últimos años de un alto cumplimiento de los límites oficiales, siendo el porcentaje de muestras no conformes solamente del 0,11% en total (602 de 548.194).

Puede accederse al informe completo y al panel interactivo a través del siguiente enlace:

<https://www.efsa.europa.eu/es/news/veterinary-drug-residues-food-non-compliance-stays-low-2023>

JESÚS MARTÍNEZ

Veterinario del Servicio de Seguridad Alimentaria de la CAIB

Artà homenatja Toni Sua, manescal del poble, amb un emotiu documental

La peça ha estat dirigida per Agustí Torres a partir d'una idea de la veterinària artanenca Maria Magdalena Adrover i de Josep Maria Gili, nebot del manescal

El passat 10 de gener, el Teatre d'Artà va acollir la projecció del documental *Toni Sua, el manescal del poble*, una peça audiovisual dirigida per Agustí Torres que retrata la vida i la trajectòria d'Antoni Gili Oliver (Artà, 1927-1980), conegut com a Toni Sua. El treball ha estat impulsat per la veterinària Maria Magdalena Adrover, amb la col·laboració del biòleg marí Josep Maria Gili, nebot del manescal, i recull testimonis d'amics, familiars i veïns que el varen conèixer i que han volgut contribuir a recuperar la memòria d'una figura molt estimada i admirada pel poble d'Artà.

L'acte va reunir un públic nombrós i emotiu, i va comptar amb l'assistència de representants del món veterinari, especialment de

la comarca del Llevant de Mallorca. Ramon Garcia, president del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears, tampoc es va voler perdre la projecció. El documental, que ja està disponible a la plataforma You-

Tube, ha estat rebut com un exercici necessari de reconeixement i gratitud.

Toni Sua va exercir de manescal en una època en què la professió es vivia des de la proximitat i la vocació. Disponibilitat absoluta, entrega i generositat són les paraules que més es repeteixen en boca dels qui el recorden. Molts pagesos explicaven com el cridaven a qualsevol hora del dia o de la nit, i com, sovint, ell no cobrava pels serveis o acceptava que se li pagués quan la família hagués venut el porcell. "Feia el possible per salvar els animals, perquè sabia que perdre'n un podia significar un greu perjudici econòmic", explica Maria Magdalena Adrover, que de nina sempre li deia que volia ser manescal, i que reconeix que la seva vocació va néixer de veure'l treballar amb passió.

A banda de la seva tasca professional, Toni Sua va tenir també una important implicació amb el poble. Va ser regidor municipal als anys setanta, època en què impulsà iniciatives sobre la gestió de l'aigua i la creació de la Cooperativa d'Artà.

El documental no només és un homenatge personal, sinó també una mirada a una època i una manera d'entendre la professió veterinària des de l'arrel, la proximitat i el compromís. Un record necessari que reivindica valors humans i professionals, i que ha emocionat el poble d'Artà i el conjunt del col·lectiu veterinari.

El Congrés Veterinari d'Eivissa escalfa motors

La setena edició tindrà lloc entre el 7 i el 9 de maig

El Congrés Veterinari d'Eivissa arriba enguany a la setena edició, dedicada al maneig del pacient cardíopata en moments crítics.

Serà els dies 7, 8 i 9 de maig a l'Auditori Caló de s'Oli, a Sant Josep de sa Talaia, i compta amb la col·laboració del COVIB. Igual que altres anys, començarà amb un precongrés el dimecres dia 7 de maig, sobre dirofilariosis i leishmaniosis, amb el veterinari José Alberto Montoya i Guadalupe Miró.

Ja dia 8 de maig donarà inici el congrés, que serà inaugurat després de l'apertura de la zona comercial, el lliurament de la documentació i el berenar. Els ponents principals d'aquest any són Jordi López, Miki Cabezas i Lluís Bosch.

Un Pla Estratègic pel Manteniment del Sector Ramader i la Viabilitat Econòmica i Sostenible de les Explotacions Ramaderes de les Illes Balears (2024-2028), PER, del tot esperat

Els veterinaris dels Serveis de Sanitat i Benestar Animal i de Producció Ramadera, de la Direcció General d'Agricultura, Ramaderia i Desenvolupament Rural de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Medi Natural volem encetar aquesta nova secció, fent referència al Pla Estratègic pel Manteniment del Sector Ramader i la Viabilitat Econòmica i Sostenible de les Explotacions Ramaderes de les Illes Balears de les Illes Balears (2024-2028), PER, acordat per Consell de Govern de dia 22 de desembre de 2023. Tot i que ja en el nostre Estatut d'Autonomia surt el Sector Agrari com a Estratègic, no és fins a l'any passat en què s'acorda el Pla. El primer Pla, després d'un llarg i participat procés per a la seva redacció i disseny.

La baixada de censos d'animals i d'explotacions ramaderes, amb un intens augment dels costos de producció per a les nostres explotacions ramaderes, entre d'altres, juntament amb una nova Política Agrícola Comú 2023-2027 (PAC 2023-2027) que cerca aconseguir un sector agrícola europeu més sostenible, resilient i modern que s'adapti als canvis mediambientals i climàtics, el fa del tot necessari.

Els eixos vertebradors d'aquest PER, 7 línies d'actuació transversals, que es relacionen a continuació, responen a 13 Objectius Estratègics Generals.

1. Producció i sostenibilitat
2. Transformació i comercialització
3. Cadena de valor i transparència
4. Formació i sensibilització
5. Simplificació administrativa
6. Política d'ajudes
7. Adequació a objectius normatius

Endemés d'uns Objectius Específics per espècies de cada sector ramader, que impliquen distintes accions per cada un d'ells, quantificades econòmicament. Molts de vosaltres, les coneixeu, perquè hi heu participat. Tot i així, podeu consultar el document complet en el següent link:

https://www.caib.es/sites/prodramadera/ca/pla_estrategic_de_ramaderia/

Recordar-vos que, la Llei 3/2019, de 31 de gener, Agrària de les Illes Balears, estableix al capítol I del Títol III els principis de la producció primària, que entre altres, han de ser:

- Produir aliments segurs i de qualitat, adaptats a la demanda del mercat.
- Viabilitat econòmica de les explotacions agràries i ramaderes.
- Les bones pràctiques agràries, la sostenibilitat ambiental, a conservació del paisatge rural i el foment de les actuacions i les mesures agroambientals destinades a prevenir la lluita contra l'erosió i la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, i especialment les que contribueixin a una retenció major de CO₂ i
- El foment de les agrupacions de productors per facilitar la implantació d'innovacions i el desenvolupament d'accions per a la millora de la sanitat, la seguretat, la qualitat i la sostenibilitat de la producció agrària.

I, en el seu capítol VI del Títol III s'estableixen que les línies d'actuació de la producció ramadera, en base al principis esmentats anteriorment, seran entre d'altres:

- Fomentar la producció ramadera de les Illes Balears i, en especial, l'ecològica i els productes específics de les Illes Balears, potenciant l'ús de les noves tecnologies.
- Fomentar l'ús de les energies renovables, amb la finalitat d'augmentar les rendes obtingudes mitjançant l'estalvi en els costos de producció.
- Promoure campanyes de subministraments de mitjans de producció ramadera sostenible.
- Dur a terme el seguiment i el control de les condicions de la producció ramadera i l'alimentació dels animals.
- Promoure l'adaptació de les explotacions ramaderes perquè els sistemes de producció siguin més sostenibles i responguin a les exigències normatives i del mercat.
- Impulsar els instruments que permetin una millora de la qualitat de les activitats relacionades amb l'obtenció dels productes ramaders.
- Potenciar els programes de foment de la ramaderia extensiva i la Silvopascicultura, amb la finalitat de conservar el territori, el paisatge i els ecosistemes.
- Promoure un maneig adequat de l'alimentació animal, fomentant la bona gestió del pasturatge i la prioritització de fórmules alimentàries basades en matèries primeres locals i lliures d'organismes genèticament modificats.

Ens queda un llarg camí, per posar múscul al nostre sector ramader, junts de la mà, per intentar acabar amb la sangria que pateixen els nostres ramaders. Haurem de mirar més enllà, perquè entre totes i tots, posem el nostre gra d'arena, per aturar-la. Tenir sector ramader, implica tenir sobirania alimentària, entre d'altres. Triem producte local, de proximitat. Siguem consumidors responsables. Treballem com a manescals que som, pel camp, i en el camp. Tot coneixement per millorar la seva situació, és poc.

Maria José Suasi Amengual

Thaïs Ribera Townsend, una vida abriendo puertas

Thaïs Ribera (Barcelona, 1978) lleva unas pocas semanas residiendo en Mallorca, desde donde continuará yendo de arriba abajo, como ha hecho en los últimos años. La veterinaria se mudó a Lloseta desde Málaga a principios de 2025 para llevar adelante un proyecto profesional que la ilusiona, y que compaginará con su ocupación en Suecia, donde trabaja unos días al mes. Empieza así una nueva etapa, junto a su marido, en una vida en la que ha alternado largas etapas laborales con cambios de aires que, reconoce, necesita y le dan vida. Y siempre detrás de los caballos...

A los nueve años, Thaïs Ribera pasó unos días de verano en Inglaterra de colonias, sin imaginar que aquella experiencia marcaría su vida. Durante una de aquellas jornadas, junto a una treintena de niños, tuvo la oportunidad de realizar una excursión a caballo. Aquel primer contacto dejó en su mente una huella imborrable. Desde ese instante, montar a caballo se

convirtió en una especie de obsesión que la acompañaría de vuelta a casa y que, con el tiempo, pasaría a formar parte de su rutina vital. Sin embargo, su conexión con los animales venía de antes. Los fines de semana y, sobre todo, los veranos en Fabert, un pequeño núcleo cercano a Camprodón, en pleno Pirineo oriental, habían sido el escenario de sus primeros encuentros con la naturaleza y el mundo animal. Allí, entre paisajes de montaña y aire puro, empezó a gestarse la pasión que definiría su futuro. "Recuerdo perfectamente esos días. Me iba con los payeses de la zona y pasaba horas con ellos y con los animales. En casa nunca tuvimos porque vivíamos en un piso, pero el hecho de

ir tanto a Camprodón me llenaba en ese sentido", rememora la veterinaria.

Tras ese verano en Inglaterra, Thaïs empezó a montar en el Ecuestre de Barcelona, en plena urbe. Tras el año escolar, en verano, sus padres le encontraron una hípica cercana a su zona de estío. "Me pasaba el día allí. Hacía de todo. Iba con los caballos de arriba abajo, pasando más tiempo en las cuadras que en casa. También había vacas y me iba con los payeses para ver cómo las manejaban. Con 10 años ya tenía claro que quería ser veterinaria", recuerda.

Se matriculó en la UAB y pronto llegaría su primera decepción cuando las materias de Producción Animal no se asemejaban

>>> A los nueve años, Thaïs Ribera pasó unos días de verano en Inglaterra. Junto a una treintena de niños realizó una excursión a caballo. Aquel primer contacto dejó en su mente una huella imborrable.

a la idea que ella tenía, por lo que decidió centrarse en el ámbito equino. "Desde el principio empiezo a pasar por el Hospital de la Facultad, que se convierte en obsesión en tercer curso. Hice prácticas con veterinarios de campo, iba a ver urgencias, etc. Permanecí allí hasta que acabé la carrera. Después, antes de pedir el internado, me marché dos meses a los Estados Unidos, a California, para estar primero en un hospital privado y pasar después como estudiante en prácticas a la Universidad de Davis, un mes en Cirugía y otro mes en Medicina Interna. Conseguí una autonomía, tanto personal como en el trabajo, que me fue muy bien. Vivía en un garaje, iba en bici a todas partes y en la universidad adopté un rol muy importante. Allí está todo muy enfocado a la formación y los estudiantes adquieren responsabilidades muy deprisa", explica.

Al regresar a Barcelona, realizó el internado en la Universidad durante un año y medio: "Fue mi mili. Había muchos caballos y poco personal. No tienes horario, vas rotando por los servicios, duermes poco, trabajas mucho y, sobre todo, aprendes. Fue duro, pero gratificante". Tras esa intensa experiencia, fue contratada por un veterinario de campo, Pau Serra, en Barcelona, con quien continuó aprendiendo y desarrollando su potencial. "De 2003 a 2006, antes de la crisis, hubo una especie de 'boom' del mundo ecuestre y allí me metí, con un trabajo muy enfocado a la reproducción, con inseminación, transferen-

>>> Nos vinimos para acá porque conocía a veterinarios de caballos de aquí y cuál era la situación en Mallorca. En Barcelona, llegaban caballos en mal estado tras siete horas de barco y no le veía sentido.

cia de embriones...". Tras ese periplo consiguió la plaza de residente en la UAB, especialización en Cirugía Equina. Realizó la residencia en cinco años, compaginándola con el Doctorado (Actividad fibrinolítica sinovial en caballos adultos y potros con patología articular) y, después, fue contratada por la Universidad como Profesora Asociada, labor que alternó con su trabajo en el hospital cubriendo guardias. Thaïs vivía en un terreno rural en Sant Feliu de Codines, a 20 minutos de la universidad, donde tenía dos caballos, seguía montando. Trabajaba en lo que siempre había deseado, formaba a futuros veterinarios... pero había algo en su interior, su inconformismo vital, que empezaba a removerse. No en vano, llevaba algo más de una década en Barcelona.

En ese lapso de tiempo, el veterinario Miguel Valdés le había lanzado algunas propuestas laborales desde Málaga. Habían coincidido en congresos y tenía buenas referencias de ella. Además, Valdés, propietario del Hospital de Referencia La Equina, en Manilva, le había ofrecido ayuda para preparar el examen de la Diplomatura Europea, acogiéndola en dos ocasiones en su hospital para realizar los simulacros. "Recuerdo que una de esas veces, al bajar del avión en Barcelona, de regreso, empecé a plantearme la posibilidad de cambiar de aires tras muchos años haciendo lo mismo. Tenía una plaza fija, una casa, mis dos caballos... pero me faltaba algo. Mi cuerpo me pedía más. Sentía que me estaba oxidando en determinadas disciplinas y quería asumir más trabajo en otras áreas", detalla la veterinaria.

Thaïs aceptó el reto. Pasó de la universidad a la clínica privada, de la montaña a la playa y de una casa en propiedad a un piso alquilado. Entró a formar parte del equipo del hospital como cirujana, asumiendo junto a otra compañera, Joana

Ramos, gran parte del trabajo del centro: cirugías, resonancias, gammagrafías, consultas... fue un poco como volver a empezar, señala. La veterinaria pasó cinco años excelentes, desde 2017 a 2022, pandemia mediante, donde aprendió mucho y maduró más... pero regresó al punto de sentir la necesidad de cambiar de aires. Entonces, ya en una relación con su actual marido, Álvaro López, cambió la cálida Costa del Sol por los gélidos aires del norte de Europa, buscando entrar en una rueda de sustituciones temporales (*locums*) en centros veterinarios europeos. En octubre de ese año, Thaïs tuvo la suerte de conseguir entrar en un hospital veterinario equino en Sigtuna (Suecia), al norte de Estocolmo. "Me llegó una oportunidad, hice una prueba de una semana y fue muy bien. Era un contrato fijo, pero temporal, de 10 días al mes, para una gran cadena de hospitales. El mío se llama Malären Hastklinik, cuenta con unos 80 empleados y entran al día unos 50 caballos. Allí realizo entre 4 y 7 cirugías al día y ahora somos cuatro cirujanos. El 90% de los caballos están asegurados y la muchos son trotones. El concepto es que recibes el caballo como el que lleva el perro a la consulta. Hacemos mucha artroscopia, pero también curamos heridas, fracturas...tenemos una casuística variada". Álvaro, que teletrabaja y se desplaza con ella a Suecia, le planteó la posibilidad de cambiar Málaga por Canarias o Baleares. Como buen isleño, comenta Thaïs, tenía una necesidad vital de acabar en una isla. "Nos vinimos para acá porque conocía a veterinarios de caballos de aquí y cuál era la situación en Mallorca. Cuando trabajaba en Barcelona, llegaban caballos en mal estado tras siete horas de barco y no le veía sentido. Mi idea ahora es poder hacer cirugías aquí, colaborando con el hospital de Algaida, y ampliar las opciones veterinarias para dar más opciones a los caballos de aquí. Llegan los pacientes a través de los veterinarios de las Islas y cada uno hace lo suyo: el anestesta, el hospital y yo, y el veterinario referente se encarga del post-operatorio después", explica Thaïs, prácticamente recién aterrizada. Y como estas cosas nunca vienen solas, y menos en su caso, acaba de aceptar una colaboración de la Universidad de Las Palmas de Gran Canaria, adonde se desplazará unos días cada dos meses para operar y dar docencia. Porque su pasión le ha abierto todas esas puertas.

Clamor veterinario contra el 666

*El colectivo veterinario clínico vive semanas convulsas por la inseguridad que ha generado el sistema de comunicación de los datos de prescripciones veterinarias de antimicrobianos contemplada en el Real Decreto 666/2023 que regula la distribución, prescripción, dispensación y uso de medicamentos veterinarios **

El Real Decreto 666/2023 de 18 de julio, por el que se regula la distribución, prescripción, dispensación y uso de medicamentos veterinarios, ha supuesto un seísmo para la profesión veterinaria española. Pese a que fue publicado en el B.O.E. núm. 172, de 20 de julio de 2023, hace más de un año y medio, y entró en vigor al día siguiente de su publicación, su Disposición Final Quinta especificaba que lo dispuesto en su artículo 39.1 en lo relativo a la comunicación de los datos de prescripciones veterinarias de antimicrobianos para animales de compañía sería de aplicación a partir del 2 de enero de 2025. Y fue allí cuando llegó el terremoto.

Las primeras críticas llegaron con el Sistema Informático Central de Control de Prescripciones Veterinarias de Antibióticos (Presvet), la herramienta elegida por el Ministerio para dicha comunicación de prescripciones veterinarias, que fue catalogada de experimental, poco intuitiva, farragosa o compleja, entre otras, y que multiplicaba la carga de trabajo de los clínicos veterinarios. Como comentaron

algunos asistentes a la reunión del pasado 24 de enero en sede colegial, en Palma, para explicar las novedades del sistema, que fue seguida 'on line' por un centenar de colegiados y colegiadas, la norma, y especialmente el sistema elegido, parecía no haber considerado suficientemente la realidad operativa diaria de las clínicas veterinarias, muchas de ellas a cargo de un veterinario autónomo, o bien pequeñas clínicas de trabajo asociado. En dicha reunión, convocada por el COVIB, se informó que se había trasladado al Consejo General de Colegios Veterinarios la necesidad de solicitar al Ministerio de Agricultura una moratoria que permitiera mejorar la herramienta antes de exigir su uso obligatorio, además de una revisión profunda de las sanciones contempladas, totalmente desproporcionadas. Los colegiados y colegiadas presentes compartieron sus preocupaciones respecto a la implementación de Presvet y el impacto en su labor diaria.

Mientras tanto, durante esas semanas de enero, se había ido ge-

nerando en todo el país el caldo de cultivo para una movilización colectiva que recogía, de paso, otras muchas reivindicaciones de la veterinaria española. Se crearon plataformas veterinarias como Vets Unidos, se constituyeron asociaciones para la defensa de los intereses del colectivo y empezaron a producirse concentraciones simultáneas en toda España, organizadas por ellas y otras asociaciones comarcales o autonómicas, con el apoyo de otras entidades y colegios oficiales. El 11 de febrero se llevó a cabo un parón de actividad simbólico de una hora de los centros veterinarios en contra de la norma en diferentes puntos de España. Se reclamaba un cambio normativo y una mayor sensibilidad institucional.

El 14 de febrero se celebró una asamblea general extraordinaria de presidentes de la OCV, donde se acordó por unanimidad solicitar una moratoria en la obligación de notificar a PRESVET las prescripciones de antimicrobianos, así como la derogación del régimen sancionador vigente. Y unos días después, el día 24, la sede del Consejo General, en Madrid, acogió una reunión de los representantes de las asociaciones profesionales veterinarias que, junto a representantes sindicales, la patronal, la Conferencia de Decanos, la plataforma VetsUnidos, estudiantes e integrantes de la Organización Colegial Veterinaria (OCV), acordaba unir esfuerzos para reclamar un cambio normativo que facilitara el trabajo de los veterinarios y no limitara su criterio clínico. Es en este punto donde empezaba a canalizarse en un movimiento común la corriente general de rechazo a la situación generada. El 5 de marzo se produjo la masiva manifestación en Madrid, ante la sede del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, que evidenció el clamor del colectivo contra la situación sobrevenida.

El 26 de marzo se emitió el manifiesto de la profesión veterinaria, que reivindicaba, textualmente, los siguientes puntos:

1. La modificación del RD 666/2023, de 18 de julio, con la retirada de Presvet, dado que su existencia no se recoge en el Reglamento 2019/6, de 11 de diciembre de 2018; y una moratoria en la aplicación de aquellos apartados que en la actualidad están dificultando en unos casos o haciendo imposible su aplicación en otros, habida cuenta: el desabastecimiento de los centros dispensadores, los formatos inadecuados, la actualización de las fichas técnicas, la categorización de antibióticos, etc. Reafir-

mándonos en la necesidad de prescribir en base al criterio clínico y la evidencia científica.

2. La incorporación en la Ley de Medicamentos y Productos Sanitarios, que en la actualidad se encuentra en fase de elaboración, de la necesidad de la cesión completa de medicamentos con destino exclusivamente a los animales bajo el cuidado de los veterinarios/as con la finalidad de completar el tratamiento de los mismos, en la misma línea de lo que acontece en el resto de Europa.

3. La vuelta a la normalidad, es decir al IVA reducido, para los servicios veterinarios, una vez superada la crisis económica que sirvió al Gobierno para justificar la subida en septiembre de 2012. Desde entonces se han mantenido reuniones representantes institucionales y grupos parlamentarios para canalizar las quejas del colectivo y buscar soluciones consensuadas. Algunas instituciones autonómicas, así como varios consells insulares, parlamentos regionales y ayuntamientos, han aprobado mociones de apoyo a una revisión de la normativa. En el plano político, se ha iniciado un diálogo para modificar Real Decreto y ajustar los procedimientos de Presvet... pero el sector sigue exigiendo medidas urgentes.

UTILIZAR PRESVET

El COVIB recuerda que, mientras se resuelve la situación normativa y se atienden las reivindicaciones del colectivo, los veterinarios están obligados legalmente a utilizar el sistema Presvet para comunicar la prescripción de medicamentos antimicrobianos. No hacerlo podría implicar sanciones administrativas, aunque el régimen sancionador está también bajo revisión.

Asimismo, el COVIB pone a disposición de todos los colegiados su servicio técnico de apoyo para resolver dudas o incidencias relacionadas con el uso de Presvet. Además, el colegio mantiene abiertos sus canales de información interna para acompañar a los profesionales durante este proceso de adaptación.

*** Reportaje cerrado el 15 de abril de 2025**

¿Cuáles son las principales dificultades con las que se encuentra el sector?

1. Acceso real a los medicamentos: el problema del desabastecimiento de medicamentos veterinarios en las farmacias es una de las principales preocupaciones del colectivo veterinario y afecta directamente a la calidad de la atención sanitaria que se puede ofrecer a los animales.
2. Carga burocrática excesiva: Presvet obliga a comunicar electrónicamente todas las prescripciones de antibióticos, algo que, en la práctica, satura la gestión diaria de muchos centros, sobre todo pequeños.
3. Régimen sancionador desproporcionado: se denuncian multas muy elevadas por errores administrativos, generando inseguridad jurídica entre los profesionales.
4. Limitación del criterio clínico: los veterinarios reivindican su autonomía profesional para elegir el tratamiento más adecuado sin que la normativa interfiera en su juicio médico.
5. Falta de adaptación progresiva: se exige una moratoria de al menos un año que permita adaptar los sistemas y facilitar la transición sin perjudicar ni al profesional ni al paciente animal.

Entrevista a Andreu Oliver, president de CEVE Balears

“El RD és un càstig burocràtic innecessari a la professió i a una activitat sanitària bàsica per a moltes famílies que conviuen amb animals”

Com a president de CEVE Balears, ens podríeu resumir quines són les reivindicacions del col·lectiu que representau respecte a la situació que s'ha generat el 2 de gener d'enguany, amb l'entrada en vigor a Espanya del Reial Decret 666/2023 i les reaccions contràries des de diferents punts de la professió?

En primer lloc, crec que s'han de comentar les reivindicacions històriques del sector, que són la reforma de la llei de garanties que impedeix als veterinaris la venda lliure de medicaments, el retorn al tipus reduït del 10% d'IVA, ja que creiem que és un càstig innecessari a una activitat sanitària bàsica per a una ampla majoria de famílies espanyoles que conviuen amb animals ja que puja sense sentit els preus de les visites als centres sanitaris, igual que el RD 666/2023 és un càstig burocràtic als professionals veterinaris. També demanem que les competències veterinàries no estiguin a agricultura, sinó a sanitat, com a activitat sanitària i garant de la salut pública que desenvolupam.

Sobre el RD 666/2023 no demanem moratòria sinó derogació per tres simples motius. El primer és que les directives de la Unió Europea ja són d'aplicació a tots els països membres i no requereixen ser transposats, per tant aquest RD és completament innecessari i just fa que afegir burocràcia i inseguretat jurídica al sector. En segon lloc el fet de modificar-lo requereix d'un temps que poden ser anys, i amb aquesta inseguretat jurídica actual no podem fer feina; no té cap sentit dir que han fet una norma pe no aplicar-la, i si no s'ha d'aplicar millor suprimir-la. I finalment no veiem com es pot arreglar, ja que es tal despropòsit que hi ha poques parts que puguin ser conservades.

Tot això arrenca fa anys amb el Reglament Europeu. Quines passes s'han seguit des de CEVE perquè això no succeís i per què penseu que ha succeït?

Des de CEVE s'ha intentat mantenir els contactes necessaris amb els polítics per fer-los veure que això que s'estava regulant duria problemes, però ha estat difícil amb la postura prèvia de la OCV. Gràcies a Déu aquesta postura ha canviat i ara podem començar a fer feina amb la mateixa línia, fet que segurament serà molt productiu.

L'assemblea general de presidents de l'OCV, acordà reclamar una moratòria de l'obligació de notificació de les prescripcions i una derogació del règim sancionador. Des de CEVE ho trobeu del tot insuficient i demanau directament la derogació del Reial Decret. Ho veieu factible? Quines passes seguireu?

Així és. Com ja he comentat no li veiem solució. Estam disposats a fer tot el que permet la llei per aconseguir les nostres reivindicacions, per suposat continuar amb el treball polític i les mobilitzacions, però per si un cas anem fent racó per si hem de menester els doblers per acudir als tribunals de la Unió Europea, que ja han fet sentències amb la línia de les nostres reivindicacions.

Des del COVID es nega que el RD posi en risc la salut animal,

la salut pública i el medi ambient, o impedeixi una atenció integral de les mascotes perquè posa traves o prohibeix la utilització de determinats antibiòtics perquè existeix la cessió de medicaments, com fa temps que es fa, però que s'ha de justificar. Com és possible aquesta diferència de criteri?

Doncs no ho entenem. La postura mantinguda per CEVE, i que no ha variat una coma des de la primera mobilització, no dista gaire de la postura de les associacions científiques com AVEPA, AVEE, ANEMBE (entre més de vint organitzacions), i darrerament de la pròpia OCV. A més a l'assemblea ja es va veure que el pensament dels clínics assistents no coincidía amb el mantingut amb la direcció actual del COVID. A mi no m'agrada parlar de que "el COVID nega", ja que el COVID som tots, no sols la direcció, i que jo sàpiga no s'ha fet ni cap consulta ni assemblea monogràfica per conèixer el parer dels col·legiats clínics, que som els que patim la norma a diari.

S'han donat informacions incertes sobre aquesta qüestió com que el RD ha provocat que es produís la primera sanció a un clínic de Mallorca, quan no ha estat així perquè es tractava d'un expedient anterior; o el cas de la mort d'una cussa a Galícia, que s'ha vinculat amb aquest tema. Quina és la seva opinió sobre aquesta qüestió?

Tots aquests punts venen d'una mateixa notícia d'un sol periodista, i en cap cas de la informació donada a la roda de premsa que convocà CEVE Balears, sinó de preguntes sortides del propi periodista. No es va dir que la sanció fos pel 666, igual que després de demanar-li al president sí em va dir mentider com sortia a aquests mateixos articles ell ho va negar, i me'l crec. Crec que va ser una notícia desafortunada que ha agafat massa roda.

Entrevista a Ramon García, president del COVIB

“Aquest RD obliga les clíniques veterinàries a treballar en permanent excepcionalitat perquè no s’adapta a la realitat social actual”

Quina és la postura del COVIB al respecte de l’entrada en vigor del RD 666/2023? Com ha reaccionat la col·legiació a les Balears i què ha fet el Col·legi?

El COVIB ha intentat mantenir sempre una postura objectiva i realista: el començament de l’obligació de la comunicació a Presvet de les prescripcions antibiòtiques, el 2 de gener, pels clínics d’animals de companyia ha visualitzat una sèrie de problemes que ja feia un temps que es començaven a plantejar des de l’entrada en vigor del nou Reglament Europeu. Sempre hem considerat que les accions encaminades a la lluita contra les resistències antimicrobianes són fonamentals, com a sanitaris que som, però que les exigències normatives ens posaven en situacions complicades en la gestió del dia a dia i, sobre tot, en la dificultat de disponibilitat dels tractaments necessaris per als animals. Tenim clar que tot això s’hauria d’haver fet d’una altra manera. Per començar, no es consultà ni es tingué en compte el col·lectiu veterinari... una vegada més, creant una eina poc operativa i traslladant la inseguretat i el temor a la professió veterinària, amb un sistema sancionador totalment desmesurat. Per una part, traslladarem aquesta opinió al Consell General, demanant una moratòria per a la seva entrada en vigor i el replantejament de la seva necessitat, però per l’altra, havíem de donar tota la informació als col·legiats i romandre al seu costat. En aquest sentit, des de juliol de 2024, posarem en marxa nombroses iniciatives amb aquest objectiu: enviament de més d’una vintena de circulars informatives; realització d’una trentena de tallers formatius per a més de 250 col·legiats; celebració d’una reunió informativa per resoldre dubtes i escoltar, a finals de gener; reunions amb la DG de Farmàcia i amb el Col·legi d’Apotecaris per avançar tant en aspectes relacionats amb les inspeccions com en la disponibilitat de medicaments...

Enteneu les veus crítiques sorgides des de diferents àmbits de la professió?

Per suposat que sí. I, segurament hem fet coses que es podien haver fet d’una altra forma. Però hem volgut ser responsables amb el que som i el que representam. Som una corporació de dret públic, representam a totes les persones col·legiades i hem de mesurar ben bé el que comunicam. No podem dir als col·legiats que no compleixin amb el RD, els hem de donar totes les eines per facilitar-los el seu seguiment i, en paral·lel, moure’ns pels canals adients per negociar i canviar les coses.

Des del COVIB s’ha dit que s’han publicat missatges alarmistes i no del tot certs. A quins missatges us referiu?

Sempre hem defensat que el criteri clínic del veterinari és el que marca la nostra feina i que això està per damunt de la norma, sempre i quan siguem capaços d’acreditar la decisió presa. I des del començament s’ha dit que el RD no deixa els veterinaris fer la seva feina, que posa en risc la salut pública i la dels animals, etc. Hem de ser rigorosos i consideram que això no és així. Ara bé, és cert que complica molt la nostra feina perquè, per començar, no s’adapta a la realitat social actual, ni a la realitat de les clíniques, i les obliga a treballar en permanent estat d’excepcionalitat. No és possible estar contínuament justificant decisions. I això és el que hem de canviar. Hem d’aconseguir un gran

pacte entre tots els agents implicats que ens deixi fer la feina segons el nostre criteri, sense traves administratives que l’entorpeixen, i poder garantir un tractament complet sense entrebancs per als pacients.

El Col·legi va ser present a l’assemblea general de presidents de l’OCV... Què defensà el Col·legi a l’assemblea?

Com a reivindicació general, demanarem i defensarem la necessitat de desenvolupar, entre tots i liderats per l’OCV, una estratègia global sobre el medicament veterinari, en ser la nostra principal eina professional. Com a principi bàsic, demanarem la defensa de la garantia del tractament complet dels nostres pacients, però també la necessitat de canviar Presvet, modificant les infraccions i accions associades, revisar el RD resolent aquelles qüestions més problemàtiques, no deixar de banda als veterinaris clínics de cavalls ni d’animals de producció, i posar en valor la importància de la veterinària com a professió sanitària en la lluita contra les antibioresistències.

Ha tingut la sensació d’anar a contracorrent en algun moment, com li digueren a l’assemblea general?

Des del minut 1 hem dit que estàvem totalment d’acord en la necessitat de revisar el RD, tant per simplificar i adaptar els requisits legals a la realitat de l’activitat clínica veterinària com per eliminar totes aquelles qüestions que limiten injustificadament la nostra feina, però el que no férem al començament va ser donar suport a determinades iniciatives amb les que no combregàvem perquè consideràvem que se sustentaven sobre informacions falses i no tot val. Tal i com diguérem a l’assemblea, a dia d’avui el missatge global del sector veterinari és pràcticament únic, amb matisos i algun plantejament estratègic diferent. Per aquest motiu, hem donat suport a les darreres mobilitzacions, tant amb ajudes econòmiques com amb la nostra adhesió.

La concentración de Palma, en imágenes

El pasado 26 de marzo se representó en el centro de Palma, delante de la sede de la delegación del Gobierno en Baleares, la unión del colectivo veterinario ante el escenario profesional que ha dejado la entrada en vigor del RD 666/2023. Desde poco antes de las 10 horas de la mañana, fueron acudiendo compañeras y compañeros que echaron la persiana del negocio durante unas horas para hacer oír sus reclamaciones. A la llamada generalizada de CEVE Baleares y de la plataforma Vets Unidos, con la adhesión del COVIB, casi dos docenas de veterinarios y veterinarias elevaron su frustración e impotencia al cielo lluvioso de Palma.

Los convocantes de la manifestación, representados en el acto

por el presidente de Ceve Baleares, Andreu Oliver, y la miembro de su junta directiva, Delia Saleno, trasladaron sus demandas al delegado del gobierno en Baleares, Alfonso Rodríguez Badal.

El acto se prolongó por espacio de dos horas, donde los asistentes expresaron sus demandas con firmeza, pero desde la responsabilidad, conscientes de la importancia de su papel como sanitarios. El acto fue una muestra de la unidad del colectivo y de la necesidad de que sus peticiones sean escuchadas para garantizar unas condiciones de trabajo dignas y una aplicación justa de la normativa. En definitiva, una reivindicación clara: cambios que permitan a los veterinarios seguir ejerciendo su labor con seguridad jurídica y sin obstáculos innecesarios.

David Román: “Hay que cambiar la ley para que podamos trabajar con tranquilidad y con seguridad jurídica”

El vocal de la Plataforma Vets Unidos en Baleares, con clínica en Ibiza, se desplazó hasta Mallorca para participar en la concentración de Palma contra el RD 666/2023

El pasado 26 de marzo, David Román, cotitular de la Clínica Veterinaria Ibican, en Ibiza, cogió un avión temprano y se plantó delante de la sede de Delegación del Gobierno de las Islas Baleares, en pleno centro de Palma, para reivindicar su oposición al Real Decreto 666/2023. Fue una de las 200 personas, la mayoría veterinarios, que quisieron alzar la voz ante lo que consideran una “incompetencia” de burócratas que no les permite hacer su trabajo con tranquilidad. David Román es el vocal de la plataforma Vets Unidos, una de las agrupaciones de veterinarios más activas, con representación en diversos puntos de la península y las islas.

¿Qué es Vets Unidos?

Es una plataforma, no constituida como asociación, que surge de un grupo de Telegram que inició una veterinaria enfadada con la entrada en vigor del RD y la plataforma Presvet. Al poco tiempo éramos 2.000 veterinarios en el grupo. Allí se comentan dudas, nos apoyamos, surgen ideas de movilizaciones, etc. Es un conjunto de gente que espontáneamente tratamos de reivindicar poder continuar trabajando como siempre lo hemos hecho.

Hay reivindicaciones más allá del RD... ¿ha sido la gota que ha colmado el vaso?

Ciertamente hay una gota que ha colmado el vaso, pero lo cierto es que esta norma nos complica mucho la forma de trabajar. Por una parte, tenemos la dispensación de medicamentos, que hace mucho tiempo que no podemos hacer, pero se iba llevando con la fórmula de la cesión; pero con la entrada en vigor de Presvet, tienes que hacerlo todo como se te dice y es muy fácil que te sancionen. Por otra parte, con este RD el Gobierno ha sido más papista que el Papa porque ha señalado como actividad prohibida la prescripción de medicamentos fuera de las condiciones de comercialización, es decir, prohibición directa. Mientras que el Reglamento Europeo dice que el veterinario debe seguir las condiciones de comercialización de los productos, que es un concepto más laxo. El RD nos obliga a seguir el prospecto a pie de letra y, por ejemplo, no podemos poner suero subcutáneo a un gato porque la indicación pone que tiene que ser intravenoso: estamos cometiendo una ilegalidad por algo que hemos hecho toda la vida y que es lo que hay que hacer, según dicen los textos. El RD te ata de manos de una manera absurda. Es directamente incompetencia. Y luego está la cascada de antibióticos: el Reglamento Europeo te dice que tienes que seguir la cascada de prescripción y en

ningún sitio dice que te vayan a poner una multa si no lo haces, mientras que con el RD da la sensación que se ha querido ir a más para ser el alumno aventajado de clase en Europa... pero se ha hecho mal. Así, por ejemplo, todos los medicamentos que hay para otitis en gatos contienen polimixina B, que está en el grupo B y que requiere cultivo. No le puedes dar eso al gato sin hacer un cultivo... es absurdo.

Desde el Colegio se defiende que el RD dificulta, pero que lo que prevalece es el criterio clínico, que se justifique científicamente la toma de decisiones, y no habrá problema.

Pero eso no lo contempla la ley. Esa es nuestra queja. Nuestra petición. ¿Por qué tenemos que incumplir una ley para ayudar a un animal y hacer nuestro trabajo? Es totalmente absurdo. Hay que cambiar la prohibición absoluta de prescribir fuera de las condiciones de comercialización del producto y flexibilizar la cascada de prescripción. Y, aparte, está el tema de que en el resto de Europa pueden dispensar el tratamiento completo de los animales. ¿Por qué tenemos que ser el único país de Europa en esta situación? No lo entendemos. No queremos ser una tienda y vender medicamentos a cualquiera. Queremos poder tratar a nuestros pacientes después de visitarlos. El RD es una norma que se ha hecho sin consultar al sector y que está condenada a fracasar. Ahora han salido algunas voces anunciando que no habrá tales multas, absolutamente desproporcionadas, pero no puede quedar así. Hay que cambiar la ley para que podamos trabajar con tranquilidad y con seguridad jurídica y, de este modo, seguir haciendo bien nuestro trabajo, como creo que se hace en general.

El Consell de Mallorca aprueba por unanimidad una moción a favor de una regulación justa del medicamento veterinario

El COVIB mantiene su hoja de ruta institucional para avanzar hacia una regulación más justa y viable del medicamento veterinario

El Consell de Mallorca aprobó por unanimidad, el pasado 10 de abril, una moción que reclama una regulación justa y adecuada del medicamento veterinario. Durante el pleno, intervino el presidente del COVIB, Ramon García, quien denunció que la normativa actual impone una carga burocrática excesiva, un régimen sancionador desproporcionado y limita el acceso a medicamentos en las farmacias, lo que dificulta gravemente el ejercicio profesional.

García subrayó el compromiso del colectivo con la salud pública y la lucha contra las resistencias antimicrobianas, y pidió medidas que faciliten el trabajo clínico con seguridad y garantías. El presidente del COVIB, la vicepresidenta Estrella Sintés y la vicesecretaria, Ana Sancha, fueron recibidos por el presidente del Consell de Mallorca, Llorenç Galmés, y la consellera del Consell de Mallorca, Marga Serra.

En las últimas semanas, el Colegio ha intensificado su actividad institucional para trasladar a las administraciones públicas y a otros agentes implicados las dificultades que ha generado el nuevo escenario normativo. El objetivo es claro: avanzar hacia una regulación más justa, adaptada a la realidad del ejercicio clínico y que permita seguir garantizando la salud pública y el bienestar animal.

El pasado 30 de enero se reunió con la Dirección General de Prestaciones, Farmacia y Consumo. Se defendió la cesión justificada de tratamientos cuando no haya disponibilidad en los canales autorizados y la administración reconoció que no cuestionará el criterio clínico si está debidamente fundamentado. Ese mismo día se mantuvo un encuentro con el Col·legi de Farmacèutics, tras el cual se creó un grupo de trabajo conjunto. Se insistió en que, sin acceso garantizado desde farmacias, la cesión por parte del veterinario es una medida necesaria.

Asimismo, durante el mes de marzo el Colegio se ha reunido con representantes del PSIB, VOX y el PP para trasladar sus propuestas y demandas, que fueron bien recibidas. La institución continúa impulsando encuentros con todos los agentes implicados, con el fin de alcanzar soluciones consensuadas y preservar una práctica profesional segura, ética y adaptada a la realidad del sector.

SERVICIO COBERTURA 360

CUMPLE CON TUS OBLIGACIONES LEGALES

Desde Conversia te ofrecemos un programa integral y completo de adaptación a diversas normativas que afectan a tu actividad.

Fácil, rápido y con total seguridad.

Para que tú puedas ocuparte de lo que realmente te interesa, tu negocio.

01 PROTECCIÓN DE DATOS DE CARÁCTER PERSONAL

02 SOCIEDAD DE LA INFORMACIÓN Y E-COMMERCE

03 REGISTRO DE LA JORNADA LABORAL

04 PLAN O MEDIDAS PARA LA IGUALDAD

05 PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES

06 PREVENCIÓN DE RIESGOS PENALES

07 PREVENCIÓN DE BLANQUEO DE CAPITALES

08 SERVICIO APLICACIONES APP

09 FACTURACIÓN ELECTRÓNICA

10 ASESORAMIENTO JURÍDICO LEGÁLITAS

LÍDERES EN SERVICIOS DE CUMPLIMIENTO NORMATIVO PARA PYMES Y PROFESIONALES

872 987 665 · www.conversia.es · info@conversia.es

CONVERSIA

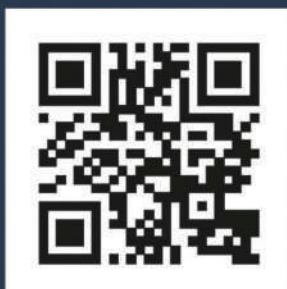
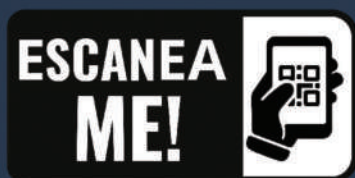
DATAMARS
Pet

DATAMARS
Pet

**Nueva imagen, mejor experiencia
para sus mascotas**

¡Nueva web!

967 52 01 87

619 627 087

atencioncliente@datamars.com

www.pet.datamars.es

Una jornada formativa en Palma promueve la tenencia responsable de animales entre la ciudadanía

Organizada por el Ajuntament para personas empadronadas en el municipio, contó con la colaboración del COVIB y fue impartida por los veterinarios Sandra Martín y Héctor Prósper

El pasado viernes 11 de abril, el Ayuntamiento de Palma y el COVIB celebraron una sesión formativa dirigida a personas empadronadas en el municipio, con el objetivo de ofrecer conocimientos esenciales sobre la tenencia responsable de animales de compañía. La jornada tuvo lugar en el Espai 22 de PalmaActiva y reunió a cerca de ochenta asistentes interesados en comprender mejor a sus mascotas y garantizar su bienestar. La actividad, de carácter gratuito, fue impartida por los veterinarios colegiados Sandra Martín y Héctor Prósper, y se estructuró en dos bloques de dos horas cada uno, con una pausa intermedia.

La formación abordó cuestiones fundamentales como la normativa vigente en materia de bienestar animal, la tenencia de perros potencialmente peligrosos, la prevención de zoonosis, las principales urgencias veterinarias, la identificación obligatoria, la esterilización y los riesgos frecuentes para los

animales, como la procesionaria del pino, especialmente peligrosa en época primaveral.

Uno de los puntos más valorados por los asistentes fue la introducción a la etología, ciencia que estudia el comportamiento animal, que permitió entender mejor cómo se comunican y cómo perciben el entorno los perros, gatos y hurones. Precisamente, se dedicó un espacio específico al hurón como animal de compañía, una especie presente en los hogares urbanos que comparte cierta normativa con perros y gatos.

La inscripción fue gratuita pero obligatoria, y se limitó a personas empadronadas en Palma. Esta acción forma parte del compromiso conjunto del Ayuntamiento de Palma y el COVIB por fomentar una convivencia más responsable y consciente entre animales y personas, y reforzar el respeto hacia los seres vivos con los que compartimos nuestro entorno.

Valoración de la Ley de Protección Animal y su desarrollo reglamentario pendiente

A finales de febrero, representantes de la OCV se reunieron con el director general de Derechos de los Animales, José Ramón Becerra, para abordar la situación del desarrollo reglamentario de la Ley de Protección Animal. Se trataron temas clave para el colectivo veterinario, como la formación de propietarios de perros, la gestión de colonias felinas, la atención a animales no identificados y la habilitación del perito veterinario forense. También se planteó la necesidad de que el criterio clínico prevalezca en la aplicación del RD 666/2023. La OCV reiteró su disposición a colaborar en la formación de agentes y a impulsar mejoras técnicas y jurídicas en defensa del bienestar animal.

Una intensa assemblea general

L'encès debat que es generà al voltant del RD 666/2023 centrà bona part d'una reunió que s'allargà fins passada la mitjanit i en la que s'acordà destinar 20.000 euros per començar amb la digitalització del procés de registre del RIACIB

L'assemblea general ordinària del COVIB d'enguany, en la que es va passar revista a les activitats col·legials del darrer any, congregà a més gent que mai en els darrers anys (més d'una vintena de persones) i s'allargà fins a passada la mitjanit. Va ser així perquè es tractaren de forma pormenoritzada un grapat de qüestions relatives al RD 666/2023 i la postura del Col·legi al respecte d'un assumpte tan sensible i amb tantes arestes, seguit amb preocupació pels professionals veterinaris. El torn de precs i preguntes, amb el que normalment solia acabar l'assemblea, s'avançà després de l'informe d'activitats de l'any, i es xerraren i debateren diferents temàtiques a partir d'aquí, deixant les aprovacions de l'estat de comptes de 2024 i el pressupost de 2025 per al final (el primer per majoria i el segon, per unanimitat).

A l'informe, s'enumeraren les activitats realitzades per la junta o el president i per les comissions que formen el COVIB, així com també les reunions que s'han celebrat, les conferències o xerrades que s'han fet, les activitats formatives o la reactivació del projecte amb els centres escolars, entre d'altres. També s'enumeraren les iniciatives en marxa (nova web, xerrades tinença responsable, formacions Presvet, edició del Manual del Medicament o la digitalització del RIACIB...). Quant a xifres, el número total de persones col·legiades a 31 de desembre de 2024 era de 776, 12 més que un any enrere. L'any 2024 es produïren 46 altes i 36 baixes.

DEBAT I REIAL DECRET

A continuació començaren les intervencions d'algunes de les persones assistents: s'apuntà que a l'informe no s'havia fet referència a les reunions mantingudes en el marc del Pacte per la Salut, es demanà pel sistema emprat per escollir els integrants del grup de treball sobre medicaments veterinaris —actiu des de 2022 arran de l'inici de les inspeccions de la Direcció General de Farmàcia— i es lamentà la manca d'informació interna sobre aquest tema. Això donà pas a un debat obert sobre el Reial Decret 666/2023, durant el qual alguns assistents plantejaren dubtes sobre el grau de representativitat del Col·legi, la postura de la Junta respecte a la norma o l'estratègia de comunicació seguida durant tot el procés.

Des del COVIB es donà resposta detallada i transparent a totes i cadascuna de les qüestions plantejades, explicant els passos fets des de l'inici del conflicte, la feina institucional desenvolupada, les reunions mantingudes amb diferents actors polítics i institucionals, així com les accions col·lectives i comunicatives impulsades.

El president del COVIB, Ramon Garcia, defensà amb fermesa la postura del Col·legi, basada en el respecte i la lleialtat institucional, que demanà per a la institució col·legial, i alertà del perill

que suposa per a la professió emetre missatges falsos o tergiversats, que poden afectar greument tant la credibilitat col·lectiva com la dignitat professional dels col·legiats. Lamentà que s'haguessin difós informacions no contrastades, les quals han pogut perjudicar la imatge i la trajectòria d'un col·lega, i deixà clar que aquest tipus de pràctiques no són admissibles en una institució com el COVIB, que té el deure de vetllar pel rigor, la veracitat i la cohesió del col·lectiu.

Garcia insistí en el compromís total del Col·legi en el procés de canvi del Reial Decret, reiterant que la norma no s'ajusta a la realitat del dia a dia dels veterinaris i veterinàries, i que el COVIB continuarà al costat dels col·legiats, defensant els seus interessos amb responsabilitat. No obstant això, també subratllà la importància de mantenir el compromís del col·lectiu en la lluita contra les bio-resistències i en la defensa d'una pràctica veterinària de qualitat, ètica i responsable.

Finalment, es recolliren aportacions i suggeriments per millorar la comunicació del Col·legi, i es reafirmà la voluntat de continuar treballant des del diàleg i la participació.

PRESSUPOSTOS I DIGITALITZACIÓ

Posteriorment, i ja per acabar, es llegiren i presentaren els comptes col·legials: els relatius a 2024 i el pressupost per a 2025. Es contestaren algunes qüestions sobre determinades partides i s'aprovaren els dos punts. S'informà d'una nova partida de despeses destinades a la digitalització dels impresos arxivats del RIACIB, i alguns dels presents plantejaren la conveniència de digitalitzar el procediment per mirar de llevar el paper i abordar-ho tot digitalment, llevant càrregues. La junta va indicar que també es preveia començar a fer feina enguany amb aquest objectiu. Finalment, s'acordà destinar 20.000 euros més a plantejar aquest projecte global.

L'escriptora Carme Riera clou el cicle 'La ciutat i els cans' amb una xerrada sobre el ca en la literatura

El cicle de conferències organitzat pel COVIB en col·laboració amb l'Ajuntament de Palma ha reunit prop de 400 persones des del mes de novembre, quan començà

El 9 d'abril finalitzà el cicle de conferències 'La ciutat i els cans' i ho va fer amb la reconeguda escriptora Carme Riera, que va posar veu literària i emoció a un trajecte de reflexió col·lectiva iniciat mesos enrere. Amb la conferència 'Cans i literatura', Riera va oferir una mirada sensible i profunda sobre la presència dels cans en la literatura universal, la seva simbologia i el lloc que han ocupat —i ocupen— en la nostra manera d'explicar-nos com a societat.

La seva presència, com a escriptora i membre de la Reial Acadèmia Espanyola, va ser un tancament d'altura per a un programa que ha sabut combinar ciència, història, cultura i emoció. A l'acte hi assistí Llorenç Bauzá, tinent de batlle i regidor de Medi Natural, Entorns Saludables, Mercats i Innovació de l'Ajuntament de Palma; acompanyat per Sebastià Pujol, director general de Medi

CARLES MORALES. 'QUÈ ENTENEN ELS CANS'.

El veterinari, especialista en neurologia clínica i neurocirurgia, va oferir una xerrada reveladora sobre el funcionament del cervell del ca i la seva manera d'interpretar el món que l'envolta. "Durant molts anys hem confós intel·ligència amb aprenentatge i obediència...". Amb un llenguatge proper i científicament rigorós, explicà com senten, pensen i processen la realitat aquests animals, així com la base fisiològica que explica el seu vincle amb les persones. Llicenciat per la UAB i acreditat per AVEPA, Morales va compartir coneixements fruit d'anys d'experiència docent i clínica, apropant la neurociència al gran públic amb claredat i passió.

Ambient, Entorns Saludables i Benestar Animal, qui no s'ha volgut perdre cap xerrada, i el president del Col·legi, Ramon Garcia.

'La ciutat i els cans', organitzat pel COVIB en col·laboració amb l'Ajuntament de Palma, ha estat molt més que un cicle de conferències: ha estat un espai de trobada, de pensament i de respecte cap als animals que conviuen amb nosaltres. Al llarg de sis sessions, i des del passat 15 de novembre, unes 400 persones han

ELENA BENITO. 'EL CA EN LA MITOLOGIA I LA RELIGIÓ'.

Llicenciada en filologia hispànica per la UIB i màster en literatura europea comparada per la UNED, la professora suposà un canvi d'orientació en les xerrades que s'havien fet fins aquell moment i va oferir una xerrada fascinant sobre la figura del ca en la religió i la mitologia occidental.

A través d'un recorregut literari i simbòlic, abordà el paper del ca com a guardià vinculat a la mort, com a caçador i com a company fidel de l'ésser humà. Amb referències que anaven des d'Anubis a l'Odissea o el cristianisme, Benito oferí una conferència rica en referents, molt ben valorada pels assistents per la seva profunditat i caràcter divulgatiu.

CARME RIERA. 'LA LITERATURA I ELS CANS'.

L'escriptora mallorquina és una de les veus més destacades de la literatura catalana contemporània. Catedràtica de literatura espanyola a la Universitat Autònoma de Barcelona i membre de la Reial Acadèmia Espanyola, la seva obra ha estat traduïda a

múltiples idiomes i guardonada amb premis com el Nacional de Narrativa, el Sant Jordi o el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Autora d'obres com *Dins el darrer blau* o *La meitat de l'ànima*, combina la narrativa amb l'assaig i la reflexió literària. La seva mirada sobre els animals, i en especial els cans, va centrar la seva lluita intervenció per tancar el cicle.

passat per PalmaActiva per escoltar, debatre i repensar el paper dels cans a les nostres ciutats.

La iniciativa va néixer de la mà del Dr. Lluís Ferrer, veterinari i acadèmic, que va obrir el cicle parlant sobre la domesticació del ca i el vincle ancestral amb l'ésser humà. El seguien ponents com el Dr. Jaume Fatjó, que posà l'èmfasi en la salut emocional dels cans i la seva relació amb les persones; el Dr. Carles Morales, que parlà sobre la seva capacitat d'aprenentatge i adaptació als entorns urbans; la professora Elena Benito, que reflexionà sobre la seva representació a la cultura, l'art i la religió; i el Dr. Martí Pumarola, que explicà com la recerca biomèdica i la veterinària han progressat gràcies a la col·laboració entre espècies.

Amb aquest cicle, el COVIB ha volgut posar la figura del ca al centre de la conversa ciutadana, com a company, com a ésser viu digne de respecte, i com a membre actiu del nostre entorn. I ho ha fet convidant la ciutadania a mirar-se els cans no només amb afecte, sinó també amb coneixement i responsabilitat. Una proposta que ha deixat petjada, i que convida a continuar pensant en la ciutat —i en la vida— amb ulls més oberts i compassius.

MARTÍ PUMAROLA. 'EL CA EN LA MEDICINA I EN LA CIÈNCIA'.

El catedràtic d'Anatomia Patològica de la Universitat Autònoma de Barcelona va oferir una ponència de gran nivell acadèmic centrada en la contribució dels cans a l'avanç científic i mèdic al llarg de la història. Durant la seva intervenció, abordà amb

perspectiva crítica el paper dels animals en l'experimentació biomèdica, així com l'evolució dels codis ètics que regulen avui dia aquesta pràctica. Pumarola destacà com la ciència ha avançat gràcies a la interacció entre espècies, però també posà èmfasi en la responsabilitat i el respecte que ha d'acompanyar sempre qualsevol recerca científica.

VetSóller

*Voleu que els vostres col·legues coneixin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **veterinària**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org*

A un cap de cantó de la cèntrica Plaça del Mercat, a Sóller, hi trobam una clínica veterinària de gran singularitat, tant per la seva història com per les seves dimensions i distribució. VetSóller és una clínica de poble que començà la seva activitat amb una altra denominació fa més de quatre dècades, l'any 1983, de la mà del veterinari Toni Colom. Situada a l'edifici de la seva família, funcionà un bon grapat d'anys a temps parcial i en horari reduït, els horabaixes, fins que l'any 2005 aparegué la veterinària sòllerica Maria Àngels Buades, l'actual titular, per començar-hi a fer feina i donar-li una altra vida. "És molt curiós perquè fins aquell any 2005, les dues clíniques que hi havia al poble (la d'en Carlos Simarro i la d'en Toni Colom) només tenien obert d'horabaixa. Quan obrírem també els matins va ser com una gran novetat perquè la gent no hi estava avesada i ens costà un poc començar a tenir clients en aquesta franja", recorda avui la veterinària.

Deim que és una clínica singular perquè l'interior s'assembla a una embarcació. Sòtil baix, amb tota la maquinaria i estris de feina a mà, i una escala que baixa a una planta baixa on hi trobam el quiròfan, la sala d'hospitalització i un magatzem, amb la sortida del quiròfan a un carreró situat en el lateral de l'antic edifici. L'entrada és petita i està enrajolada com l'acera, té dos bancs d'espera i tot darrere una vidriera que deixa entrar la claror per la part frontal. Tot d'una ve la consulta, amb una mampara mòbil que separa (o no) aquesta sala de la zona de laboratori i l'accés ja a l'escala que baixa. En menys de mig minut ja ho hem vist tot. Un centre veterinari pràctic. El triomf de la senzillesa.

Maria Àngels ens conta la història: "Abans d'acabar la carrera en Toni, que em coneixia, em digué que anàs a veure'l en tenir el títol. Record que quan era petita hi havia una tenda d'animals i jo hi havia comprat un hámster. Ell passava consulta al primer pis i tothom que tenia animals ho

FITXA

Nom: VetSóller.

Titulars: Maria Àngels Buades Umbert.

Adreça: Plaça del Mercat, 3. Sóller.

Obert des de: 1983 com Món Animal. VetSóller des de 2015 i d'ençà del 2020 amb l'actual titular.

Equip humà: una veterinària.

Especialitats: Medicina general de cans i moixos.

Equipament: Equips de bioquímica, hemograma, ecografia, microscopi, radiografia digital, tonometria, equip d'anestèsia amb isofluorà, etc.

sabia. L'any 2004 feia obra per modernitzar un poc la clínica i em contractà per obrir els matins. En aquell moment érem dos veterinaris més en Toni, que venia a fer cirurgies fins que la feina a Salut no li ho permeté. Aleshores començàrem també a fer urgències: la clínica passà d'obrir només els capvespres a donar servei a diari de 8 del matí a 10 de la nit. Varen ser uns anys molt intensos perquè, amb el temps, vaig passar a as-

sumir la major part de la feina. Va ser un gran aprenentatge”.

Anaren passant els anys i la gent, amb la veterinària sempre al capdavant, essent la cara del negoci, fins que durant el mes de setembre de 2019 hagué de deixar la feina temporalment a causa d'un problema de salut. “Em vaig agafar una excessència que me mantingué allunyada uns mesos de la feina i quan anava a reincorporar-me sortí l'opció de fer una passa endavant assumint el traspàs de la clínica. Ho vaig veure com una oportunitat”, admet la veterinària. Maria Àngels treballà molt dur per fer créixer el negoci i donar-li la seva personalitat. No de bades, VetSóller és un centre proper que és molt valorat no només per la feina clínica que fa, sinó

també pel tracte que dispensa la veterinària: “La clientela és gent del poble o del Port de Sóller, però també tenim pacients de Fornalutx, de Deià, de Bunyola o d'Esporles. Fins i tot hi ha gent que residia a Sóller i ens coneix i que ara ve expressament des de Calvià o Alcúdia per una vacuna...”. Per les especificitats de Sóller, la clínica té una bossa de clients estrangers que resideixen temporalment a l'illa o hi tenen casa a la zona. “Tenc un percentatge important de clients estrangers que també són molt fidels i atents. Per Nadal no falten felicitacions desitjant-me el millor. És una part gratificant de la feina”.

Quinze dies després d'adquirir el negoci, Maria Àngels i German Miró (el seu company veterinari que hi treballà fins a setembre de 2021) es toparen de ple amb una pandèmia mundial que a l'hora que traspàsava la vida del planeta, posava la incertesa sobre el seu futur empresarial. “Ara pareix llunyà, però record que en aquells moments no teníem cap certesa ni sabíem res. Jo acabava d'obrir després de pagar un traspàs i de la nit al dia em vaig trobar sense clients que entrassin per la porta, pagant

llum, lloguer... Vaig estar dies atenent crides telefòniques i fent feina sense saber què passaria. Després tot d'una es va veure que els serveis veterinaris són essencials i poguérem tenir les clíniques obertes donant atenció sanitària”, rememora.

VetSóller és una clínica generalista que té obert de dilluns a divendres els matins i els horabaixes, tancant els migdies, i també atén els dissabtes dematí. Fa medicina pre-

ventiva i gairebé de tot en generalista, derivant només cirurgies de traumatologia i de neurologia i qualche cas més específic de medicina interna. Des de fa poc més de tres anys na Maria Àngels treballa tota sola, amb els avantatges i els inconvenients d'aquesta situació, però tirant endavant un negoci que desprèn harmonia i tranquil·litat... ben bé com si fos una embarcació navegant per una mar en calma.

La I Jornada de Nutrició Equina reuneix a Palma veterinaris especialitzats per aprofundir en el benestar nutricional del cavall

El passat 4 d'abril es va celebrar a la seu col·legial la I Jornada de Nutrició Equina per a veterinaris, una trobada organitzada per SDV - Beyond Nutrition en col·laboració amb el COVIB que va reunir a diversos especialistes del sector per abordar aspectes essencials i avançats relacionats amb l'alimentació del cavall.

La jornada es va obrir amb una sessió introductòria sobre el funcionament del sistema digestiu equí i els conceptes bàsics de nutrició que ha de manejar el veterinar de camp. A partir d'aquí, es va fer un recorregut pels principals reptes que planteja la malaltia articular degenerativa, l'avaluació de la condició corporal del cavall i el paper de la dieta en la prevenció d'úlcers gàstrics.

Un dels punts destacats de la trobada va ser l'abordatge de l'alimentació del cavall esportiu i del cavall geriàtric, així com una ponència centrada en l'impacte econòmic que pot tenir una gestió nutricional correcta dins el sector equí, fins i tot per aquells professionals que no són especialistes en nutrició. La sessió de l'horabaixa es va dedicar a casos pràctics i tallers, entre els quals hi va haver una valoració pràctica de farratges, una revisió de l'ús de suplementos i correctors i una sessió interactiva de kahoot amb premis per als guanyadors.

Els ponents van ser referents en les seves àrees, com María Roquet, Imma Roquet,

Pepe Roquet, María Martín Cuervo i Lucas Camps, que amb les seves trajectòries internacionals i experiència clínica varen aportar una visió àmplia i aplicada a la rea-

litat veterinària del dia a dia. La jornada va ser molt ben valorada pels assistents, consolidant-se com un espai de formació, intercanvi i posada al dia en nutrició equina.

>>> La jornada comptà amb un ventall de ponents que amb les seves trajectòries internacionals i experiència clínica van aportar una visió àmplia i aplicada a la realitat veterinària del dia a dia.

Aproximació al diagnòstic microbiològic en el laboratori per a la pràctica clínica

Els responsables d>IDEXX Laboratorios realitzaren el passat 6 de març a la seu col·legial una jornada formativa referent al diagnòstic microbiològic al laboratori per a la pràctica clínica. Els ponents varen ser Daniel Marí i Vicente Macerola.

Curs especialitzat en seguretat alimentària per a veterinaris

El COVIB organitzà a finals de febrer un curs especialitzat en seguretat alimentària en indústries càrnies, enfocat en les noves tècniques per al segle XXI. Amb el títol "Cultura de seguretat alimentària i anàlisi

de la causa arrel", aquesta formació s'impulsà amb l'objectiu d'actualitzar els coneixements dels professionals del sector i reforçar els mecanismes de control i prevenció dins la cadena alimentària.

Les matèries varen ser impartides per dos experts de reconegut prestigi en l'àmbit de la sanitat pública i la seguretat alimentària: Raúl Sánchez Guerra, cap de secció de la Conselleria de Sanitat de Castella-la Manxa, i Ángel Nepomuceno Sánchez, cap del Districte de Salut Pública d'Albacete i funcionari de carrera des de 1988. Tots dos compten amb una llarga trajectòria en la formació i gestió de polítiques de seguretat alimentària i oferiren una formació pràctica, rigorosa i actualitzada.

L'activitat es va dur a terme a la seu del COVIB i es va poder seguir tant de manera presencial com en *streaming*.

ACTUALITZACIÓ EN EL TRACTAMENT DE LA MALALTIA DEGENERATIVA ARTICULAR, DES DE LA VISIÓ DEL TRAUMATÒLEG A LA DE L'ANESTESISTA, PER JUAN SALOM.

El 8 de març s'impartí a la seu del COVIB, difonent-se també en línia, la xerrada 'Actualització en el tractament de la malaltia degenerativa articular, des de la visió del traumatòleg a la de l'anestesista', impartida pel veterinari Juan Salom Morell. Llicenciat en Veterinària, Salom ha enfocat la seva carrera professional cap al camp de l'anestèsia, cirurgia i traumatologia.

El ponent detallà de manera completa i actualitzada l'abordatge del dolor en la malaltia degenerativa articular (EDA), una de les afeccions més freqüents i discapacitants en animals de companyia. Tractà conceptes clau de la fisiopatologia del dolor, les particularitats clíniques de l'EDA, així com el funcionament i enfocament multidisciplinari d'una unitat del dolor.

El contingut s'estructurà en diferents blocs, que inclogueren aspectes relacionats amb el diagnòstic i l'avaluació de la malaltia, les opcions terapèutiques primàries i la descripció detallada dels principals grups de fàrmacs utilitzats actualment. També s'abordaren noves estratègies de teràpia intervencionista i es dedicà un espai a l'estudi i discussió del sistema COASTer.

FORMACIÓ SOBRE EL BON ÚS DELS ANTIBIÒTICS, PER SALVA CERVANTES.

El 13 de març es retransmeté la xerrada organitzada pel COVIB sobre el bon ús dels antibiòtics a la clínica, impartida per Salva Cervantes, veterinari a la Clínica Felina Barcelona. El clínic assegurà recentment que és possible treballar en veterinària amb el 80% manco de prescripcions d'antibiòtics.

PRESENTADO POR MEMVET - CENTRE D'ESPECIALITATS VETERINÀRIES

Jordi López

COLAPSO DE TRÁQUEA CONGÉNITO

Os presentamos el caso de esta Pomerania de 2 años que se presenta de urgencias por crisis de dificultad respiratoria severa con cianosis e historia de tos crónica desde los pocos meses de edad. La estabilización inicial consistió en administrar oxigenoterapia con una máscara, una ligera sedación intramuscular con butorfanol, y administración inhalada de fluticasona y salbutamol a intervalos de 20-30 minutos durante dos horas. Después de estabilizarla médicamente, todavía presentaba una respiración dificultosa, con severos estridores inspiratorios cuando respira más tranquilamente, pero marcada dificultad cuando estaba más nerviosa o excitada, por lo que no tenía una calidad de vida adecuada. También presenta paroxismos de tos en forma de "graznido de ganso", sobre todo a la excitación.

¿Cuál es tu diagnóstico diferencial?

El estridor es el sonido respiratorio agudo resultante del paso turbulento del flujo del aire a través de la laringe, la tráquea, o el árbol bronquial, generalmente debido a enfermedad obstructiva. Así pues, los diferenciales incluyen parálisis laríngea congénita, colapso traqueal o bronquial, cuerpo extraño, neoformación (neoplasia o pólipo inflamatorio obstructivo).

¿Qué pruebas diagnósticas realizarías?

Se le realiza una fluoroscopia respiratoria en la que se observa que la tráquea cervical está muy reducida de diámetro comparada con la tráquea intratorácica. Durante la evaluación vemos que llega a colapsarse completamente cuando tiene tos o se pone nerviosa, confirmando el diagnóstico del colapso de tráquea congénito. Es útil obtener también un lavado broncoalveolar con citología y cultivo por tal de descartar la presencia de agentes infecciosos o broncopneumopatías inflamatorias (como por ejemplo broncopneumopatía eosinofílica o bronquitis crónica).

TRATAMIENTO

En general, siempre debe priorizarse el tratamiento médico a base de antitusivos y antiinflamatorios por tal de reducir la sintomatología clínica (y en la mayoría de casos esto es suficiente para mantener una calidad de vida aceptable). Sin embargo, particularmente en casos congénitos, la tráquea es tan anómala que la calidad de vida se ve muy alterada, por lo que la colocación de un estent traqueal ayuda a mantener patente las vías aéreas, evitando así crisis de distrés respiratorio.

Sin embargo, es frecuente que muchos pacientes sigan teniendo mucha tos después de la colocación del estent, ya que no deja de ser un cuerpo extraño en la tráquea que provoca sensación de estorbo en la garganta, por lo que el estent nunca debe ofrecerse como tratamiento para la tos.

Una vez inducida la anestesia y colocado el catéter en la posición donde tiene que ir, el stent se tiene que ir liberando con

precaución para que quede en la posición que previamente se ha calculado que tiene que ser la más indicada para el paciente para evitar complicaciones. Al liberar el estent éste coge la forma en la que se ha diseñado, dejando las vías aéreas permeables.

La radiografía del tórax post quirúrgica hecha dos semanas después de la colocación del estent, controlamos la correcta posición del mismo.

No obstante, en esta visita los tutores de la joven Pomerania nos dijeron que vuelve a tener vida normal con ella, y que apenas no se le notaba la disnea, aunque sigue necesitando tratamiento para la tos. Pero ahora, unos meses después de la intervención, los tutores están muy satisfechos porque pueden jugar y pasear con ella sin problemas.

Radiografía del tórax post-quirúrgica.

COL·LEGIATS

ALTES

1438 - Nolwenn Cecile Patte**283 - Daniel Augusto Magrini Chiaffo****994 - María del Mar Reus Coll**

Desde el 1 de enero de 2025

1077 - Amalia Duel de Juan**1174 - Xim Moyá Gual de Torrella****1439 - Marina Lacasaña Cánovas****1440 - Sonia Escalante Sánchez****1441 - María Alicia Crespo Leo****1442 - Bruno Martín Prina****1443 - Raquel Ferrer Agius**

Desde el 1 de febrero de 2025

1114 - Adriana Ardila Mateu**1444 - Fiona Louise Diamond****1445 - Bàrbara Alzina Martínez****1446 - Thaïs Ribera Townsend****1447 - Alejandra Álvarez Fernández**

Desde el 1 de marzo de 2025

BAIXES

1297 - Stefanie Katharina Hennig

Desde el 31 de diciembre de 2024

492 - Juan Antonio Andreu Mulet**1322 - Marta Pou Barrera**

Desde el 1 de enero de 2025

1164 - Candela Corona Álvarez

Desde el 7 de enero de 2025

1195 - Esteban Arráez Carames

Desde el 8 de enero de 2025

1356 - Federico Lusenti

Desde el 9 de enero de 2025

1367 - Jaime Campuzano Quadreny

Desde el 24 de enero de 2025

1400 - Alba Usó Miró

Desde el 25 de enero de 2025

1031 - Jara Cano Vitores**1238 - Antonia Nadal Horrach**

Desde el 31 de enero de 2025

1094 - Héctor Rosales Carreira**1113 - Beatriz Mariño Fuentes**

Desde el 1 de febrero de 2025

582 - Marta Vera Jiménez

Desde el 28 de febrero de 2025

1432 - Nagore Palacios Hernández**1423 - Iria María Domínguez Sánchez**

Desde el 16 de febrero de 2025

845 - V. Eugenia Rubio Ballesteros**1412 - Lidia de Paz Caldentey**

Desde el 19 de febrero de 2025

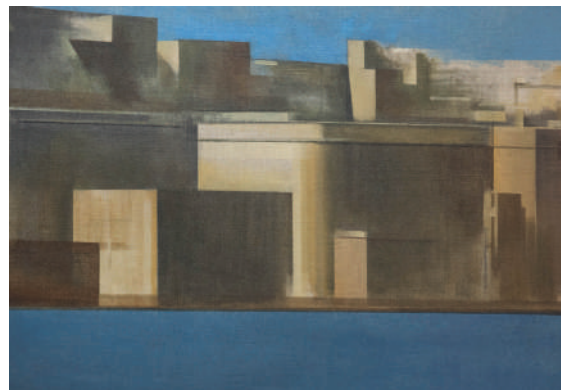
703 - Enrico Riccardo Giglioli

Desde el 1 de marzo de 2025

1370 - Mireia Aldaya Ugarte

Desde el 8 de marzo de 2025

JUBILATS

220 - Antonio Colom Umbert**265 - J. Luis Pourtau Fernández-Segade**

El veterinario Tomás Fernández González expone sus paisajes geométricos en el Colegio

El Colegio Oficial de Veterinarios de las Islas Baleares presenta este primer trimestre de 2025 la exposición de dos obras del veterinario Tomás Fernández González, doctor en Medicina Veterinaria y licenciado en Bellas Artes por la Universidad Complutense de Madrid, pertenecientes a su colección 'Geometría y Ciudad'.

En sus obras, el artista fusiona precisión científica y expresión artística, explorando la interacción entre formas geométricas y entorno urbano. Con una paleta vibrante y composición meticulosa, captura la esencia de la ciudad moderna, resaltando su estructura y dinamismo.

Además de su trayectoria en el campo de la medicina veterinaria, donde ha contribuido con numerosas publicaciones académicas centradas en la cirugía animal y el diagnóstico por imagen, Fernández González ha desarrollado una notable carrera artística. Su formación en Bellas Artes le ha permitido participar en diversas exposiciones colectivas e individuales, consolidándose como un artista que integra conocimientos científicos y sensibilidad artística en su obra.

ART AL COVIB

CENTRES VETERINARIS

ALTES

Clínica Nord Vets Veterinaria

Xara, 23 bajo izquierda – Alcudia

Directora facultativa:

Carlota Anne Lennie Barceló

TRASPÀS

Consulta Veterinaria Pòrtol

Sa Roca Llisa 22 – Marratxí

Director facultativo:

Pedro José Alomar Cano

BAIXES

Consultorio Canyplant

Gran Vía Asima, 14 – Palma

Directora facultativa:

Mª José Enríquez Payeras**Consultorio Carme Lladó**

Murillo, 64 bajos – Palma

Directora facultativa:

Mª Carmen Lladó Quetglas

GLOBAL-IDENT™

XS 1.4

¿Quien es el próximo?

Yo!

Yo!

Yo!

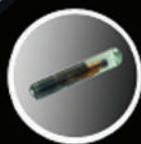
STANDARD
ISO
11784

STANDARD
ISO
11785

STANDARD
ISO
11135-1

STANDARD
ISO
11607

MICROCHIP PARA LOS ANIMALES MÁS PEQUEÑOS

- **Aguja mas fina y afilada.**
Excelente penetración cutánea.

- **inyector Ergonomico.**
Fácil manejo y aplicación.

- **Esterilización médica.**
*De acuerdo a los estandares
ISO 11135-1& 11607*

azasa

Pioneros en sistemas de trazabilidad y bienestar animal.

AZASA - Plaza de Santa Catalina de los Donados, 2 28013 MADRID TELÉF.: 915 481 806 www.azasa.es